



• בתחומה של מלחמה זעירה •

תפקידו הראשון של צבא בימות שלום, או בהפסקה בין מלחמות, הוא לנסות ולהציץ אל תוך העתיד, למען הבהיר לעצמו מה דמות תהיה למלחמת העתיד אשר אפשר וצפויה לו; רק לאור ידיעה, או הערכה, כזאת ידע לכוון כראוי את ארגונו, תכונתו ואימונו. אכן, זהו תפקיד קשה. אין, כידוע, מלחמה אשר תדמה למלחמה האחרת, שקדמה לה. כל מלחמה מחדשת משהו; במקצת, כהמשך לקוי ההתפתחות שהסתמנו כבר במלמה קודמת, ובמקצת — אף חדושי הפתעה, אשר קשה לראותם מראש. הרוצה בכך כי לא יפתיעוהו — עליו להיות דרוך עד קצה גבול יכולתו — דרוך במחשבה ובערות — ועליו עצמו לכלכל ולהכין כל הפתעה אפשרית מצדו, אשר תסייע לשבש את מערכי האויב ותכניתיו. עם כל אותו ערפל שלווה בו המלחמה העתידה בשבילנו (אם תפרוץ, וכאשר תפרוץ), הרי כמה מקויה

הנם ברורים למדי למפרע. אחד הקיום האלה הוא, כי מצדנו חייבת המלחמה להיות חסכונית. אין זה בגדר סוד שגם לאחר שנתעצם הרבה ע"י עליה ונתגבר ע"י פתוח כוחנו — לא נמצא קודאי במצב של הצד בעל היתרון המספרי — לא באשר למספר האנשים, ואפשר כי אף לא בכמות כלי הנשק השגרתיים. על האויב נצטרך להתגבר או ע"י איכות אנשנו, ע"י אמצאות ותחבולות מגוונות, וע"י תכסיסים. שיהיו חסכוניים בשבילנו וקטלניים בשביל האויב.

יש ומשתמשים, בעניני מלחמה וצבא, בהשקאות הלוקחות מעולם האספורט. והנה מן הגורעות שמי אשר זכה להגיע לתואר האליפות בענף מסוים של האבקות אספורטיבית. רבות יידרש ממנו בשביל שיעלה לשמור על תוארו זה. אנחנו, אשר הגענו ל"אליפות" בהתמודדות שבינינו לבין שכנינו הבלתי ידידותיים — נדע גם כי בלי התחדשות מתמדת של יכולתנו, רעננות מחשבה ודריכות הרצון, לא נוכל לשמור על מעמד מעין זה.

והנה, בין צורות המלחמה — וביחוד כשהיא באה בצד מערך המלחמה ה"סדיר", וכעוד לו — החסכונית ביותר הנה, "המלחמה הזעירה". בודאי, אין המלחמה הזעירה יכולה לבוא במקום צורות המלחמה האחרות, כבדות-הציוד והיקרות יותר — כי אין לנצח רק על ידה. אך יש בה כדי לשמש אותה תוספת משקל על כף המאזנים האחת, אשר, עם כל המעוט היחסי של כוחות המרבים שהושקעו בה — עשויה היא להכריע את נפש המאזנים; וזאת בשל הפתאומיות והגמישות של כוחותיה, אמצעיה ותחבולותיה. אכן, אף מעצמות אדירות, בעלות מנגנוני-צבא כבירים, לא זנחו אמצעי-עזר חשוב זה בעבר — וכנראה שאינו נוטות להזניחו גם בעתיד.

בשבילנו, "מדע המלחמה" הנו בעיקר, בגדר תורה שמושית — על כל פנים, כל עוד לא ניתן לנו לממש את חזונו וחוזה הנביאים ל"כחת החרבות לאתים". כי גזירה היא: עלינו להיות מוגנים. גם לקראת מלחמות, וגם באין מלחמה מוצהרת: גבולנו ארוך, גבול זה מלא פרצות הנו פותח ופותח לפורענות אף בימי שלום, והוא יוצר לגבינו — בכוח — מציאות מתמדת של מלחמה זעירה.

המדור, "בתחומה של מלחמה זעירה", אשר מדי פעם בפעם יוקדש לו מקום בחוברות "מערכות", ישאף להאיר את שלוחותיה השונות של "המלחמה הזעירה" — הן זו הספונטאנית כמעט, והן זו המתנהלת ע"י כוחות מאורגנים ומאומנים מראש, וכן את כל גלגולי הבינים שבין השתים — ומכל צד. ויעשה הדבר גם מן הצד העיוני והמכליל שבדבר, גם ע"י הדגמות ונתוחן, גם ע"י בחינת אותם תכסיסים נוסה-גריליה אשר הוכנסו לשימוש ביהדות מיוחדות שבצבאות שונים (כגון "קומנדו", "מרינס", יהדות צנחנים וכיו"ב). ומובן מאלי, שבו בכך עם בחינת השאלות של גריליה ותכסיסיה, מן ההכרח הוא לעיין גם באורה הפעולות אשר נהגים בו נגד כוחות גריליה. וזאת — מטעם כפול: ראשית, גם לנו לא יוכל להיות בטחון כי לא יופיעו כוחות גריליה, או נוסה-גריליה, אשר יפעלו נגדנו; ושנית — באם, "במידה" שנודקס לצורת ה"מלחמה הזעירה", תהיה חשיבות לידיעה מה יוכל להיות משחק ההתמודדות שבין "גריליה" ל"אנטי-גריליה". כללו של דבר: יידרשו לנו, בודאי, חסכון באנשים וחסכון בחומר. ולעומת זאת אל, "נקמץ" במחשבה צבאית, בתכסיסים ובתחבולות — ובנכונות להשתמש בכל תכסיס וחיידוש באם רק יש בו כדי לעזור לנו להשיג את המטרה, את העיקר.